

Lutter Imre

Dacvers

Az estéket szeretem a legjobban.
Jakuzziból bámulni a kertet
giccses póz ugyan, de sok bajt feledtet,
és jó letenni végre a terhet.

Ne lármázz, a költő is lehet boldog,
ha pénze van, se fájjon a gázsi.
Miért is kéne másképp? Hogyha rongyok-
ban járnék, boldog lenne a bácsi?

Kiabál, pfujjog és köpköd utánam.
Lám, ma sem ért meg a szakadt vagány.
Ki miért szeret, utál, idetárjam?
A költő igaz társa a magány.

Illendőbb volna járnai villamossal,
azzal járt Dezső, bölcs Kosztolányi.
Lehetne piával, bódulni droggal,
nekem se kéne most lamentálni.

Bár naponta megmenteni igyekszem
a rettegő, kidobott kutyákat.
Nem mindig mondok már tarifát, hogyha
hívnek a hívők, és verset várnak.

Éjféli kert, tölgyek, zsibbadt hajnalok,
aligha mennék el bárhová ma,
körülöttem nyári ég, a csillagok,
s fejemen pár idióta átka.